

Abonamentul:

Pe un an 8 coroane.
Pe jumătate de an 4 cor.

Pentru România și alte
țări străine pe an 10 cor.

Un număr singuratic
10 filer.

PROGRESUL

Redacția și Admini-
strația Nr. 817.

—
Telefon Nr. 29.

—
Apare în fiecare
Sâmbătă.

—
Inserate după învoială.

—
Manuscripte nu se
înapoiază.

Bun sosit!

„Vizitația canonică“, cum i-se zice datinei din bătrîni de a se coborî arhieriei în popor, are înaltul scop de a înviora pe creștini, de a vărsa mîngăere în sufletele credincioșilor.

Poporul românesc din aceste părți i-a hărăsit soarta mîngăerea de a se apropia astăzi de haina noului arhieriu român **Dr. Valeriu Tr. Frențiu**.

Bănățeni din Valea Carașului au norocul de a putea vedea la ei acasă pe noul principe al bisericii gr. cat. românești.

Români, încunjurați sionul, că eată astăzi către amurg se va ivi între voi noul mire al bisericii, apostolul neamului care a luat în sfintele sale mîni toiagul diecezei din Lugoj.

Lăpădînd toată grija cea lumescă, toți Români de pe aceste plaiuri mînoase, să serbăm venirea Lui! Să dăm mulțumiri Stăpînului de sus, că ne-a făcut parte a vedea ridicat pe tronul arhieresc pe vlăstarul unei cucernice familii bănățene, ce-și are obîrșia în Ticvaniul nostru din vecini. Deci, cu bucuria acestei îndoite biruințe, să strigăm Osana! Bine-ai venit între noi, Stăpîne!

FOILETON.

Cine păcălîșce, rău să păcălîșce.

(Anecdota populară în dialect bănățean).

Luară apoi cîpeu dăla al doilea vas și li-să păru că în ăla-i și măi bună răchie. Alor cîe lie placie răchia, or șci dăce-or credzut așa, prântucă ieu nu vă pot spunie, fiincă nu șciu; ear tata și moșu-mio încă nu m-or spus; că nici iei n'or băut răchie. O răritate la Români. Iestă?!

Dar am audzit pră baba Sindziiana, care bind la răchie dzicea: „drăgă-m bună răchie ești“, pân' nu măi putea dzice „șpițalnic“ (o burghie, șfredel mare). Ear fie iertată muma m'o spus, că și tata babii Sindziiana și muma-sa imblau, cum imblă cîni ai flămîndz din ușă 'n ușă, după răchie; și că și ăia totdăuna erau cu nasurile belite și cu țoelie feșcelite dă răchie; că icică pămîntu tragie capu plin cu o putere așa dă mare, că lovindu-să dă pămînt, să tot fleceșce. Io am izaflat că cîe fac părinți, fac și copii. Pră undge săre capra, săre și eada.

Io nu m'am vădzut părinți bind răchie, nici pră minie copii mei, și așa dzău nici nepoși nu-ș vor vedgea pră părinți lor bind răchie, și d'ăia noi tot ni-s mari și tari; n'am descrescut, cum adgecă e datina a dzice părinți cică lie descresc copii, dacă nu lie dă și lor să guștee cîta.

Io o șciu și ca învățatori — că copii din părinți bețivi, is timpî, gilcevelnici, bătăuș,

zgăiboș și ulduroș, și dă iei să prind toate boaliele și toate rălile.

D'ăia vă sfătui și pră voi, ca un părinte suffleșce, feriți-vă dă beție; au barem pră copii voștri feriți-i, că beția-i muma rălilor!

Dar să nîe întoarcem la Ion și la Gruia din podu lu Iia, cari dăstupară cum vă spus și vasu al triilea trăgînd cît-o dușcă țapănă și din ăla.

— Măi Gruio! Mi-să pare că în vasu al dintăi îi măi bună, ha?

— Ba mie mi-să pare că din ăsta fu măi bună, ortacie Ioanîe!

— Ian haî să măi probim odată, și'n în care o fi măi bună, din ăla să bem.

— Păi binie, haî să cîercăm.

Și ear luară vasălie pră rînd. Cînd d'o gustară și din vasu al triilea, ear nu să lovîră la gust, și fură siliț să preincepă ear din uou cu gustatu. Și tot așa și ear așa, pân'odată dzisă Ion: Măi ortacie Gruio! noi tot gustînd așa mie o săm vină să cînt! Atunci Gruia și — începu: Da'ncă mie, da 'ncă mie, Dragă-m bună... cîe răchie!

Atunci Ion îl luă pră după cap și amîndoi începură a cînta „a bețivilor“:

„Haina daina, și dăi n'are;
Și dainam, dainam dăi, n'are;
Haina dainam și dăi n'are.“

*) Explicarea „Haina daină“-i. S'a dus bețivul la birt. Dupăce și-a beut toți bani, au cerut pe credit. Birtășul însă n'a voit să-i dea, ci i-a zis: Haina mi-o dai! — Nu am! și-o dai? atunci na!

Dă larma asta, Iia trîcni din somn și băgînd dă samă, că dăla iel din pod vinie glasu, aprinsă o lumânare, să sui în pod, undge vădzînd pr'ăi doi lulă, legîndu-să ca paiu dă vînt, nu măi avu cîe dzice, decit: binie-o dzis Romănu, cîntie păcălîșce, rău să păcălîșce.

Maidan, April 1913.

Sofrone Liuba.

(Stîrșit).

Epigrame.

Unor prietîni.

Măi Ioane, ești un idiot,
La glume prostovan,
Ear Toma încă e nătot,
Nu face-un gologan.

Iscoadă.

Ești ca o vecinică iscoadă,
Căci toate tu le născocesci,
Poți fi numit însă și coadă,
Căci tuturor tu le codești...

Unui închipuit.

Băiatul, ce ți-s'a supus,
Vorbește azi tare pe sus,
Vorbește trăgănat, pe nas,
Vorbește în vînt cu al său glas.

Ghemolin.

Preotul și Invățătorul.

Reproducem din „V. Naț.” ca potrivită și pentru stările noastre următoarea apreciere a preotului și învățătorului rom.

Orî de cîteori se vorbește ceva despre nevoile țărâniei, se pomenește în primul rînd numele Preotului și Invățătorului.

E și drept... Preotul și Invățătorul sînt chiar indicați de însăși misiunea lor, de a lucra la imputernicirea, la însănătoșirea clasei țărânești.

Acești doi apostoli sînt purtători de lumină, chemați ca să alunge întunerecul în care se abate țărâniea noastră de atîta timp.

Cum își înțeleg acești doi factori însemnați ai poporului nostru misiunea lor, și cari sînt roadele răsărite în urma muncii depuse de ei, poate orșicine constata numai coborîndu-se și cercetînd cu atenție satele noastre.

Voî începe mai întîi cu preotul, ca cel care în timpul din urmă pare a avea o cultură intelectuală ceva mai răsărită decît a tovarășului de muncă. Invățătorul, ca și care prin situația lui are legături mai strînse cu țărâniea.

Din toate părțile se spune că preotul nu și-a înțeles rolul. Preotul nu este sfătuitorul și îndrumătorul țărâniei pe calea luminei. Ceva și mai mult. Nici chiar atunci cînd vre-un fericit trîmbițaș care a văzut starea de întunec în care zace țărâniea, a pus mîna pe goarnă sunînd deșteptarea, nici chiar atunci zic, au dat, sprijinul acestei mișcări.

Așa fericitul *Spiru Haret*, în broșura „*Chestiunea țărânească*”, spune că prea puțini au fost preoți cari au muncit alături de d-sa pentru dezrobirea economică a țărâniei.

Acesta este un caz. Citez un altul. Intr'un articol, eată ce spune un administrator de plasă, d-l *I. C. Nicolau*.

„Pentru a-și îndeplini cu succes datoria, Administratorul de plasă are nevoie de concursul elementelor culte dela țară, al preoților și învățătorilor.

Ei bine, tocmai acest concurs lipsește în parte deoarece nu toți preoții și învățătorii își cunosc bine datoria lor... Și numai departe, își justifică aceste afirmări bazate pe fapte.

„La strîngerea fondurilor pentru clădirea a 7 școli, numai într'un singur sat am avut pe preot lîngă mine; în celelalte comune, această chestiune vitală populațiunii noastre rurale, era pentru ei totatit de departe și de străină, ca și zidul chinezesc.”

Acesta sînt scrise de un Administrator de plasă.

Și are tot dreptul să scrie așa căci nu pune pe hîrtie decît numai lucruri adevărate.

Aceste constatări se mărginesc numai la anumiți preoți, din anumite părți. În special cei bătrîni, cari deși înțeleg rostul lor, totuși au apucat vremuri din amintirea cărora trăiesc și acum, le vine greu să se despartă, de ele, și de apucăturile caracteristice lor. Cei tineri, și de ar voi să facă ceva înfîlnesc în cale pedici grozave, pentru înlăturarea cărora își cheltuește aproape întreaga energie. Și faptul că este lăsat încă să facă apel la banul săracului, este earăși o cauză care-l împiedica a-și îndeplini apostolatul.

Invățătorul, și el a abuzat de atenția ce i-s'a dat de conducători și atunci a făcut greșeli mari detot.

A fost favorizat învățătorul prin faptul, că dîndu-se cum era și natural, întreaga atenție îndrumării și organizării învățămîntului primar, s'a resfrînt și asupra lui. Și din moment ce el era înflăcărat, era oarecum cîștigat pentru „marea cauză”, a fost ușor detot prins în angrenajul acestei mișcări de emancipare fie economică, fie intelectuală.

Nu este mai puțin adevărat că au căzut și cîteva victime.

Au căzut din rînd aceia cari, entusiasmîndu-se prea mult, au apucat pe cîteo cărare mai lăturalnică.

Pe urmă, pentru învățători s'au organizat mai întîi conferințe generale, mai apoi cercurile culturale, cari au fost și sînt încă un puternic stimulent pentru ei.

Dar congresele anuale?... Efectul lor a fost fără seamăn de însemnat, devenînd luptători ai aceluiași ideal. Pe nesimțite încurajați de oameni cuadevărat mari s'au ridicat, s'au consolidat, și-au strîns rîndurile dince-înce mai mult. Mai repede decît se aștepta. Invățătorimea s'a afirmat ca o forță puternică, ca o armată conștientă de rosturile ei.

În acest timp, Preoțimea era tot răslețită. Abia firziu detot s'a organizat și pentru ea conferințele pastorale, conferințele pe circumscripție, etc. Și astăzi mișcarea preoțească este încă în fașe. Și-acum încă, Preoțimea este în luptă cu aceleași pedici cari o țin în loc, și cu aceleași obiceiuri cari sînt o pată pentru timpul nostru.

* * *

Orcum sînt și orcum au fost acești doi apostoli, de pe urma lor a răsărit multă lumină.

Lor li-se datorește starea ceva mai îmbucurătoare în care se găsesc satele noastre azi.

Lor li-se datorește dezrobirea economică a sateanului. Ei a lucrat la acel mare monument *Băncile noastre*, cari au astăzi un capital însemnat românesc.

Și dintre miile de membri cîți numără aceste bănci, foarte mulți sînt preoți și învățători.

Orșicum, acești doi apostoli au muncit pentru dezrobirea economică.

Și scriitorul viitorului va hărăzi o pagină măreață acestor umili apostoli ai neamului.

Irimescu Cîndești.

Amăgire.

„Ah! zise unul, spuneți că-i omul o lumină. Pe lumea asta plină de amaruri și de chin? Nicio schinteie înrînsul nu-i candidă și plină. Murdară este raza-i ca globul cel de tină”,
Eminescu.

A sosit primăvara. Molaticele raze primăvăratic se opresc înfiorate pe pămîntul saturat de sângele soldaților, din Balcani. Bubuiatul tunurilor împrăstie încă moartea, secerînd mii și mii de vieți: totatita vlagă și energie nimicită. Demonul războiului se pare insașiabil de data aceasta, pelîngă și-roaiele de sînge și cadavre nenumărate. Ear beligranți victorioși... se nizuiesc a-și construi bilanțul profitului...

Cînd cu izbucnirea războiului, ziarele aduceau elogii chilometrice luptătorilor, cari ațișaseră cu mare alaî motorul intenției lor: eliberarea fraților creștîni de subt stăpînul

păgîn. Azi, însă, eliberatori slăbiseră din iubirea lor platonice, lăsînd a se întrezări tot mai deslușit fondul real al măcelului. Opinia publică, scotocind cu minuțiozitate amănuntele și fazele înfiorătoare ale evenimentelor sîngeroase, a dat adevăratul sentiment, care zăcea în sufletele dornice de a vedea sînge și moarte. Ear acest sentiment e: egoismul. Cuvintele frumos sunătoare, tot atîtea larve ale unei intenții hrăpărețe, sau spulberat ca în urma lor să rămîie, în deplină goliciune, pornirea vădită a celui mai urît sentiment, de care omenirea nu s'a desbarat încă nici pelîngă toată cultura veacului prezent. Ba, pentruca iubirea deaproape să fie și mai evident batjocurită, se iviseră între eliberatori asociați unele neînțelegeri, iscate — horrible dictu — din motivul neînțelegerii asupra „osului de ros”!

Rolul principal, în acest măcel, după cum se știe, l-au avut Bulgari. Lăsînd la o parte rezultatele combinațiilor diplomatice, cari vor decide definitiv, asupra sorții teritorului cucerit, să vedem ce perspective de fericire se întrezăresc, pentru popoarele ajunse acum subt stăpînirea creștină. În privința aceasta ne lămurește îndeajuns opul recent al savantului scriitor francez Pierre Lotti „*La Turguie a gonisante*”. Academicianul francez, bazat pe date autentice, pune în lumină adevărată însușirile sufletești ale războitorilor, dar îndeosebi pe ale Bulgarilor. Dînsul zice că: „sînt cruzi și odioși în umbră” vrînd astfel să se ducă opinia publică. Ceiace le-a și succes. O dovedește aceasta simpatia vie ce au avut-o din partea lumii civilizate, la erumperea războiului. Opul susnumit a avut darul de a desiluziona cudesăvîrșire.

Privind prin prizma aceasta a adevărului, viitorul popoarelor din nou subjugate, va cuprinde o milă. Căci ce pot aștepta din partea astorfel de „eliberatori”, fiind ei conduși de sentimente puțin acomodate dezvoltării și prosperării. Fără să vrem, ne sună în urechea zicală: „E rău cu răul, dar fără el el e și mai rău”.

L. Roșculeț.

IGIENĂ.

Stricăciunea fumatului.

Profesorul Frankl-Hochwart a studiat în decurs de mai mulți ani boalele nervoase ale fumătorilor, stabilînd următoarele grupe: Fumători slabi sînt aceia, cari nu fumează pe zi mai mult de patru țigări (sau zece țigarete); sînt moderați fumători cari trag zilnic 7 țigări (sau 20 țigarete); fumători mari sînt cei ce consumă zilnic 12 țigări (sau 30 țigarete). Nu este indiferent, dacă cineva fumează în aer liber, sau în odaie cu ferestrele închise. Înriurirea nicotinelui depinde și dela poziție. Omul nervos simte mai degrabă efectul acestui venin, și îndeosebi îl simțesc copii și persoanele cari muncesc fumînd. Aparițiile caracteristice ale patimei de fumat sînt: durere de cap, amețală, insomnie, neliniște, slăbirea memoriei, tremurătura mînilor, palpațiuni, lipsa de apetit ș. a. Asupra plămînilor nu are influență deosebită. Fumatul, zice numitul doctor, agravează convulsivunile epilepticilor și face mai dese atacurile.

ECONOMIE.

Adunarea generală a băncii generale de asigurare mutuală „Transsylvania”.

Primim următoarele:

În sala de ședințe a comunității orășenești și-a ținut în 13 l. trecută banca generală de asigurare „Transsylvania” din Sibiu, adunarea generală din anul acesta, care a fost deschisă prin

prezidentul institutului Dr. W. Bruckner, consilier reg. și care a salutat membri prezenți într'un număr frumos.

Din raportul de gestiune prezentat reiese, că valorile asigurate contra focului s'au urcat la cor. 133.667.241.—, asemenea și premiile s'au urcat la cor. 459.202.42. Numărul pagubelor a fost de 287 față de 348 din anul trecut. Din aceste pagube au fost plătite până la finea anului inclusive cele restante din 1911 cor. 180.847.44, dintre cari 46.99% au fost acoperite prin reasigurări. Rezervele de premii din secția focului s'au augmentat la 45%. După achitarea intereselor după titli de întemeiere cu 5.4%. După amortizarea pretensiunilor dubioase precum și a pierderii la curs, rezultă la secția focului un profit curat de cor. 10.035.76.

Starea asigurărilor pe viață a fost cu finea anului 1912 de 10.442 polițe cu un capital asigurat de cor. 11.740.710.—. Premiile au fost de cor. 471.468.42, interesele la ambele secțiuni au fost de coroane 61.000.84, venitele după casele institutului au fost de cor. 36.165.62 (rentabilitate de 4.3%). Pentru cazuri de moarte s'au solvit cor. 175.022.67. Pentru asigurări de termeni și asigurări de zestre au devenit scadente cor. 129.324.—. Fondurile de rezervă și de premii și premiile transitorii s'au urcat la cor. 1.630.870.38. După achitarea intereselor după titli de fondare cu 5.4%, după amortizarea unor dubioase și a pierderii la curs, rezultă și în secția pe viață un venit curat de cor. 2449.58.

Efectele fondului general de rezervă și ale fondurilor speciale de garanție s'au urcat prin cumpărare de hirtii de valoare și scrisuri fonciare nominale în sumă de cor. 80.000.— la cor. 776.416.—.

Imprumuturile pe polițe s'au urcat în urma crizei economice la cor. 457.016.74.

În legătură cu raportul, face directorul V. Thiess — în sensul statutelor — următoarele propuneri:

a) din excedentul secției I de cor. 10.035.76 și din cel al secției II de cor. 2449.58 să fie dotate respectivele fonduri de garanție cu câte 15%, anume cu cor. 1505.37 respective cu cor. 367.44, ear restul să se pună în rezervă;

b) excedentele rezervate din anul 1910, adică cor. 10.016.72 din secția I și cor. 2953.40 din secția II să se întrebuințeze deasemenea pentru urcarea respectivelor fonduri de garanție;

c) potrivit dotărilor la fondurile de garanție, amintite sub a) să se sorteze 7 titli ai fondului de întemeiere pentru secția I și 2 titli pentru secția II, cari să se ramburseze la 1 August n. a. c.

Membrul comitetului de supraveghiere G. Meltzer, raportează, că reviziunea făcută la institut a găsit în ordine registrele și bilanțul institutului, cari corespund tuturor cerințelor legii și contabilității, despre scontrarea cassei, a efectelor și a capitalelor depuse încă s'a convins comitetul de supraveghiere, că sint în perfectă ordine și propune a se da absolut, atât direcțiunei cît și comitetului de supraveghiere. Propunerile direcțiunei, cît și cele comitetului de s'au primit cu aclamațiune.

Ca punct următor al ordinii de zi urmează — în sensul statutelor — întregirea direcțiunei și se realeg membri: Dr. W. Bruckner și Iuliu de Bărdossy, ear în locul membrului Aron Lupean, depărtat din Sibiu, s'a ales dl Timoteiu Popoviciu, profesor seminarial, asemenea și în comitetul de supraveghiere se realeg membri A. Fonn sen., Iosif Lissai și înlocul decedatului membru Dr. A. Böck s'a ales membru suplent G. Meltzer, fabricant.

În fine se sortează pelingă intervențiunea membrilor I. F. Zeibig, director, și T. Popoviciu, profesor. următorii titli de întemeiere: 640.190, 1073, 450, 319, 1153, 445, 1483 și 1446, cari se plătesc dela 1 August a. c. începînd.

Un membru.

FELURIMI.

Călătorile rîndunicilor. Știm cu toți, că rîndunicile noastre petrec eara în Africa-de-mează-noapte, mai ales în Egipt. Anumite încercări au dovedit, că ele merg și mai departe. O gazetă din Anglia a împărțit niște inele mici, ușoare și moi, printre cititori ei cu rugarea, să prindă o rîndunică și să-i pună un astfel de inel la picior. Apoi să-i dea drumul. Fiecare inel își avea numărul său. Gazeta a primit o înștiințare din Natal, care e în Africa de meazăzi, spunînd, că acolo a fost prinsă o rîndunică cu un astfel de inel.

Scritorul cărții postale spune și numărul. Rîndunicii se 'nțelege, că i-a dat earăși drumul. În modul acesta s'a dovedit, că rîndunicile nu fac numai drumul lung dela noi peste cîteva țări și peste Marea-Mediterană până în Egipt, ci se duc și mai spre meazăzi peste Africa întregă, un drum care e de vre-o cinciori mai mare decît cel dela noi până'n Egipt. Și și de-acolo, primăvara drăgălașele păsărele se întorc earăși la noi.

CRONICA.

Membru fondator al bisericei ort. române din Virșeț s'a înscris, plătînd taxa de 500 cor., venerabilul domn avocat *L. Trăilă*. Dzeu să-i răplătiască această nobilă lăptă cu mult bine!

Din Lugoj se anunță oficios cele două cazuri de holeră din comunele Berzasca și Schnellerhöhe în cercul pretorial Moldova-nouă.

Sinodul arhiepiscopiei din Sibiu a hotărît a pune, înafără de darea cultului, încă o *dare culturală* pe toți credincioși cari au vot în sinoadele parohiale, împărțîți fiind în 6 clase.

Membri aparținători partidului național, întruniți în număr considerabil la o consfătuire prealabilă în preseara congregațiunii de primăvară a județului nostru, au reales pe dl *Dr. G. Dobrin* de prezident al clubului nostru municipal.

Din prilejul vizitei prințului *Carol* la Roma, Regele Italiei *Victor Emanuel* salutînd într'un toast pe prințul român, a confirmat încă o dată latinătatea poporului românesc și frăția de sînge între Români și Italiani.

Savantul profesor român *A. D. Xenopol*, vorbind zilele astea într'o conferință la Cernăuț „Despre originea Românilor“, a arătat că „zămislirea poporului românesc se datorește unei greșeli politice și unui act de război asupra lui Decebal a împăratului Traian. Temperamentul cam indolent și puțin statornic l-au moștenit dela Daci. În istorie însă avem exemple, că evenimentele mari schimbă temperamentul popoarelor. Anul 1870 a făcut din poporul german, până atunci pacinic și filosof, un popor din cele mai practice și războinice. Un eveniment mare va schimba și temperamentul Românilor, pe care Ion Creangă l-a caracterizat bine cu proverbul: Românilu e greu până se apucă de ceva, că de lăsat se lasă îndată“.

Reprezentăția „Alt Wien“, dată consecutiv Duminică și Luni de clubul diletanților germani din localitate, se poate înregistra ca una dintre cele mai reușite probe de destoinicia admirabilă a acestei societăți culturale, la care trebuie să ne închinăm și noi Români, cari de o vreme încoaci stăm amorțiți, trăind numai din reminiscențele de glorie ale trecutului.

La restaurantul „Novak“ s'a făcut în păretele de către stradă o terasă pentru orchestra de dame, care va sta până la toamnă aici.

Se zvonește că toți țărani din România condamnați la 1907 vor fi agrățiați de 10 Mai.

Luiza Löwinger, fiica proprietarului G. Löwinger din localitate și adv. *Dr. Maurițiu Wiener* (Timișoara) logodiți. Felicitări!

În adunarea generală a Societății Căilor ferate de stat, s'a hotărît, sub presiunea lui *Rudolf Sieghart*, a se da din profitul net de 23.006.052 cor. ca dividend 36 franci de acție. Valoarea domeniilor reprezintă 55 milioane de coroane.

Dela 1 Mai c. trenul de seara sosește aici la 7¹⁰, cel de dim. sosește dinspre Timișoara la 10³³, ear celce pleca până'acum d. a. la 3²⁶, pleacă acum ceva mai înainte, la 3¹⁷. Alte schimbări mai esențiale nu s'au făcut.

În Scutari, după ce a fost aprins orașul, acum a izbucnit o anarhie înspăimîntătoare. Populația așteaptă înfiorată sosirea trupelor austro-italiene.

Din Neapole vine știrea că Vezuful earăși a erupt Sîmbăta trecută.

Cercurile guvernamentale turcești se ocupă cu idei reformatorice în viața publică și de stat a imperiului otoman. Cea mai importantă reformă este chestiunea școlară, dela care se așteaptă regenerarea țării. Guvernul din Constantinopol a trimis un bărbat de școală, să studieze afacerile școlare din străinătate. Se crede, că stăpînirea turcească va invita la Constantinopol mai mulți specialiști, cu deosebire germani pentru a introduce reformele școlare trebuitoare.

La 15—20 Iunie c. se va ține în Budapesta congresul alianței universale pentru dreptul electoral al femeilor. Congresul al șaptelea, ear alianța cuprinde membre din 24 de țări. Orașele unde s'a ținut congresele de mainainte, sint următoarele: Washington, Berlin, Copenhaga, Amsterdam, Londra, și în 1911 Stocholm. Și-au anunțat sosirea, între altele, Selma Lagerlöf, Dr. Scaw, cel mai mare orator feminin, numeroase reprezentante din Norvegia, Anglia, America, și chiar din India, China și Australia. În același timp și loc își va ține congresul și liga de bărbați internațională pentru dreptul electoral feminin; astfel capitala țării va avea în zilele din Iunie o înfățișare cu totul internațională.

Loc deschis.*)

De o vreme iocoaci posesori clavirelor din Oravița și împrejurime sint vizitați de un individ care se dă de acordator și reparator. Arată și un atest iscălit de mine, vidimat de notariatul din Ciclova-montană și provăzut cu sigilul oficial, în care se zice că dînsul (un Țigan) a învățat la mine ș. a. m. d.

Declar prin aceasta că n'm nicio cunoștință de acel atest, care e un falzificat al unui înșelător, care vrea să atragă și să exploateze publicul cu numele și renumele meu.

Dînsul nu numai că nu știe acorda, ci și strică clavirele, încît nu se mai pot deloc folosi, cum am experiat la cîțiva mușterii d'ăi mei.

Timișoara, 14. Mai 1913.

Cu toată stima

Kosar Béla.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacția nu ia răspunderea.

Bibliografie.

A apărut „*Ramuri*“ Nr. 6 revistă literară ilustrată cu următorul sumar: C. Ș. Făgețel: Traian Demetrescu. St. O. Iosif: Grădina Hesperidelor (poezie). Em. Gîrleanu: În clopotnița Bisericii pustii (nuvelă). Elena Farago: Singele lui Marsyas (poezie) după Henri de Regnier. I. M. Marinescu: Impresii (Traian Demetrescu). Liviu Marian: Un vis (poezie). Eug. Fl. Ionescu: Iubire, Iubire (poezie). Informații și Note Bibliografice.

A apărut revista literară ilustrată săptămînală „*Consinzeana*“ Nr. 19 din 1913, cu următorul cuprins: Adrian Corbul: April, articol. I. U. Soricu: Cîntecul sămănătoarelor, poezie. G. Vlădescu-Albești: Răsplata muncii, schiță. Vasile Stoica: Carmen, poezie. Fr. Coppée—Gh. Brănescu: Numărul regimentului, nuv., trad. Lăzăr-Ciura: Floarea Betuliei, roman, Flori de-o zi: I. Brumă: Dări de seamă. * * Conferințele lui Shuho Chiba... Cărți primite la Redacție, ilustrații. — Abonamentul e 12 coroane la an. Intre abonați cari își plătesc abonamentul înainte pe un an întreg, se sortează la sfîrșitul anului 25 biblioteci à 10 cor.

A apărut „Cultura Creștină“ An. III. Nr. 9 din 1913, revista profesorilor de teologie din Blaj, cu următorul cuprins: Dr. Alexandru Rusu: Serbările euharistice de pe insula Malta. Redacția: Iarăș limba liturgică a Hajdudorogului. Zenovie Pîclișanu: Din istoria bisericească a Maramurășului. (Episcopul Iosif Stoica) (II). Dr. Alexandru Nicolescu: Sentimentalism bolnav. Dr. Victor Macaveiu: Turci și religia lor. (III. Articol final: Însemnări: Orfelinat (Senior); Noul patriarh ecumenic al Răsăritului (Virgil Pop). Cronică: Inarticularea episcopiei de Hajdudorogh (ar.); Ziua paserilor și a arborilor (sr.); În jurul republicii de pe muntele Atos (ar.). Telefon.

Editor-proprietar: **Gheorghe Jianu.**
Redactor-responsabil: **Ilie Oravițanu.**

Apoteca la „Sf. Gheorghe”

Strada principală (vis-à-vis de R. Goldstein)

AVIZ!

Am onoare a aviza on. public din Oravița și jur, că

marele magazin de lemne a lui **Bibel**
 mai pe urmă **D. Dragics, S. Vițian & Co.**
 din Oravița-rom. (lângă gară) Telefon Nr. 67

a trecut prin cumpărare în proprietatea mea:

DIMITRIE DRAGICS

Țin mare depozit în magazina centrală de lângă gară și în filiala de lângă biserica gr. or. rom. din Oravița-rom. cu prețuri solide lemne de ars, scinduri, lateți, șindilă, hîrtie de acoperit (Dachpappe), țiglă de acoperit și zidit, Portlandcement de Beocin, cărbuni de lemn, cruci și monumente de marmor și totfelul de material pentru zidiri.

În speranță că mă vor sprijini toți Români și întreg onoratul public semnez
 cu distinsă stimă

Dimitrie Dragics.

Anunț.

Se caută un companion, cu un capital de 10—15 mii de coroane, pentru a intra și conduce în tovărășie cu proprietarul o

mare prăvălie românească

dintr'un oraș bănățean. — A se adresa la „Biroul de informații” al Redacției noastre Nr. 817 în Oraviczabánya (Krassó-Szörény-megyé).

Banca de asigurare

„Transylvania”

fondată la 1863, primește asigurări pe viață și asigurări în contra feteului și încorha grindinei etc. în condiții foarte favorabile.

Valori asigurate: 105 milioane cor. — Despăgubiri plătite: 7½ milioane cor. Fonduri de rezervă: 2 milioane cor.

Informațiuni la Direcțiune în Sibiu, strada Cisnădiei 5., la Agentura principală în Arad la Agentura cercului din Oravița și la Agenturile locale de prin diferite comune românești, reprezentate prin bărbăți de-ai noștri de toată încrederea.

Anunț.

Din cauza reconstruirii brutăriei mele din Biserica-albă (Fehértemplom) scot la vânzare un arangement — aproape nou — de brutărie (pitărie), ș'anume: părțile de ferale ale cuptorului de copt: uși, grinzi, aparate de luminat etc. le dau cu orice preț convenabil colegilor cari ar avea lipsă de ele.

Mai am de vânzare și alte mobile de casă, cum și țiglă de acoperit și valăe dela streșină, ce mi-au rămas dela zidirea veche. Toate obiectele se pot vedea la mine acasă:

Martin Mogoș

brutar.

Anunț.

Cine dorește să aibă cu hectolitrul vin bun de biserica-albă, roșu și alb, să se adreseze cu încredere către proprietarul de podrumuri:

Iosif Nedicî în Oravița.

Cea mai bună hîrtie pentru cigarete Club din fabrica Modiano.

Depoul general pentru Banat la

IGNAZ FELDMANN

în Oravița.

Se capătă în toate prăvăliile mai bune.

Premiat cu marele premiu Grand Prix.

Cine dorește să aibă o față albă ca laptele, să folosească **crema americană, pudra americană și săpunul american**, care depătează de pe față și de pe mini oreșel de pete, și întrece toate mijloacele de acest fel, întrebuințate pîn'acum. Se capătă la: **Apoteca Sfintul Gheorghe în Oravița** (peste drum de prăvălia R. Goldstein).

Prețul unui borcan de cremă americană 1 coroană. Prețul pudrei americ. 1 cor. 50 fil. Prețul săpunului americ. 80 fil. Încontra durerii de dinți mai bune sînt pi-căturile americane. Prețul 1 cor.

Anunț.

Moara cu abur

din Vrăniuț (Felsővárany, per Rakas)

a lui **Wilhelm Wagner**, cu mersoare bună, din cauza unui caz de moarte, e de vânzare, în condiții favorabile.

Aviz.

Anunțăm cu onoare pe P. T. arhitecți și pe ceice își zidesc case, că la

Prima Țiglăria cu abur

s. p. a. în Iasenova (Karaszjaszenő)

se capătă

țiglă de acoperiș fălțuită bună de legat de prima calitate, cu prețuri absolut solide.